

Familielægen

er landsbylæge i egen nybygget praksis hjemme på gårdspladsen

anno
2021

Det kunne godt være en lidt for fantastisk historie. Men det er det ikke. Bare læs med her.

For under halvandet år siden gik Anne Louise Born Sylvest i gang med at realisere en drøm om at blive praktiserende læge i en moderne klinik og med alle de traditionelle lægedyder i behold: Hun ville bo og arbejde samme sted, og hun ville være læge for

familier i nærområdet og for så mange generationer som muligt.

Torup er en lille by med ca. 300 indbyggere i Halsnæs Kommune mellem Hundested og Frederiksværk, og byen har en lang tradition for at gøre tingene på sin egen måde. I Torup ligger for eksempel en af landets ældste økologiske landsbyer, hvor beboerne har bygget husene af træ og genbrugsmaterialer, halm og ler. Der bor tilflyttere fra hovedstaden side om side med beboere, som har boet der altid. Og her er en masse børn.

Her har Anne Louise og familien deres landejendom, Torupgård, som de var glade for, og ideen om at slå sig ned her med klinik og hele familien samlet på én matrikel opstod efter en forlist praksishandel et helt andet sted. På en lang gåtur i den smukke natur sidste vinter opstod den ide, som nu er en realitet: Midt på den trelængede ejendoms gårdsplads kunne en praksis placeres. Og her kunne Anne Louise få opfyldt drømmen om at forene patientbehandling med tid, nærhed og kontinuitet. Og med plads og tid til familien.

Fra tanke til handling

Et 0-ydernetnummer blev erhvervet. An-

søgninger blev sendt afsted til kommunen. Den nødvendige landzonetilladelse kom på plads, og dernæst kom byggetilladelsen, som de fik på få dage.

Anne Louise og hendes ægtefælle, Bjørn, som arbejder i et helt andet erhverv, har selv stået i spidsen for hele processen fra idé til færdigt hus. De har selv lavet tegningerne til huset og indrettet det, så det fungerer som en moderne lægeklinik.

"Det har været et langt feltarbejde, og det er et fælles projekt, og vi har været involveret i det begge to. Det har været en god oplevelse at dele det med ham. Og han har været primus motor på meget af det," siger hun.

Der skulle findes en leverandør til det energirigtige hus med solceller på taget – og en våd efterårsdag i 2020 blev det leveret fra et firma i Nordjylland, i elementer på gårdspladsen, og råhuset blev sat op på to dage.

Inventaret er en historie i sig selv: Det blev købt af en kollega, som skulle ophøre med at drive sin klinik. Kontakten blev etableret via Facebook, hvor Anne Louise søgte efter inventar, og en dag blev hele klinikken flyttet fra Nordals til Torup. Alt lige fra synstavler, sutursæt og forbrugsvarer

Hele familien samlet om det fælles projekt. Foto: privat.

Med den rette plan kan der stå et hus på gårdspladsen på kun to dage. Foto: privat.

til neglefil og Gajoler blev pakket i kasser og flyttet på en og samme dag. Sammen med PC, andet elektronisk udstyr og møbler.

Og mens vi andre holdt juleferie, havde Anne Louise og Bjørn og deres hjælpere og lokale håndværkere travlt med at få færdiggjort huset og få inventaret til at passe ind i den nye placering. Og sætte køkken op. Det sidste var et problem, fordi alle bygge-markeder holdt lukket pga. coronapandemien. Så der mangler skruer og lister her og der ... en charme, som de har besluttet at leve med.

Indtil videre i hvert fald.

Et bæredygtigt hus

Nu står klinikken der i PEFC-certificeret træ fra svenske skove og med cedertræ yderst: et smukt hus på 263 kvm i to etager med kliniklokaler i stuen og med køkken og personale- rum på første sal. Med havudsigt. Og med solceller på taget. Dem blev der råd til, fordi Anne Louise søgte og fik 240.000 kr. fra EU til etableringen. Hu-

set er velisoleret og producerer mere energi, end det bruger.

Lige nu kan hun ikke selv bruge alle kvadratmeter, så de lokale yoga-instruktører har lejet et lokale på førstesalen. Og snart kommer der også en privat fysioterapeut. Der er ansat en sygeplejerske i klinikken, og under coronapandemien har de ældste børn – også sygeplejerskens – haft hjemmeskole i personalerummet.

Og lige det er en af de drømme, som Anne Louise og Bjørn har fået indfriet:

”Patienterne må vænne sig til, at der pludselig står et barn og en cykel i venteværelset,” siger Anne Louise, som året inden idéen til projektet opstod, fik parrets sjette barn.

De lokale bakker op

Noget af det, som har overrasket hende positivt, er den store opbakning, som hun har mødt.

I alt 400 patienter havde meldt sig til, inden klinikken åbnede den 1. januar 2021. Samtidig havde også an-

Gårdspladsens vogter – i en stille stund. Foto: privat.

dre klinikker i området åbent, og nu er der over 1.000 tilmeldte patienter, heraf ca. 200 børn. ”Patienterne har valgt at komme her. De har valgt, at jeg skal være deres læge. Ingen er tvunget herud på en mark ude på landet,” siger hun. Det har givet ro i maven i de nætter, hvor hun kom i tvivl om, hvorvidt projektet kunne bære og ikke bare var en fiks idé.

Nu er der ro på. Hun har patienter i alle aldre – børnefamilier og pensionister og alt midt i mellem – og mange er i familie med hinanden. ”Det er min drøm,” siger Anne Louise. ”Men det er også fint, at jeg har patienter fra København. Dem på 60+ bor her det meste af året i deres sommerhus,

Anne Louise og klinikens sygeplejerske, Randi, arbejder tæt sammen. Foto: privat.

og så er det naturligt, at de også har læge her,” tilføjer hun.

I det hele taget har det givet gode oplevelser at få patienterne sluset ind. De skal igennem familiens indkørsel for at komme til klinikken: En dag kom en mand på 90 år cyklende ind på gårdspladsen for at tilmelde sig klinikken. Han fik en god snak med Bjørn, inden han drog af igen. Og i det hele taget har mange taget sig tid til lige at se ekstra på huset eller hilse på familien, når de har været der første gang. Gårdspladsens vogtere, familiens to katte, kan også være svære at komme udenom.

”Vi har oplevet en meget fin omfavelse fra hele lokalområdet,” siger Anne Louise, og hun tilføjer, at det samme gælder fra kollegerne i nabo-byerne, som også har været gode til at støtte op og byde velkommen i fredagsringen.

Hverdagen i klinikken er ikke så forskellig fra det, som Anne Louise kender andre steder fra, og hun deler

De administrative opgaver må gerne blive færre i fremtiden. Foto: privat.

den med sin kliniksyegeplejerske. Laboratoriet ligger midt imellem deres to konsultationsrum. ”Så kan vi nemt få fat på hinanden – det var et tip, jeg fik fra en kollega,” siger Anne Louise.

Bagsiden af medaljen?

Nu er der gået fem måneder, og det er blevet hverdag i Torup Lægehus. Er der noget, som har overrasket hende på den mindre gode måde? ”De lange arbejdsdage og for meget uhonoreret arbejde,” siger Anne Louise. Det tager meget tid at lære så mange nye patienter at kende på en gang, og det er ikke noget, som afspejles i honoraret. Men det har givet lange arbejdsdage.

”Jeg håber, at den næste overenskomst skaffer os bedre arbejdsvilkår med honorering af alt det administrative arbejde, som lander på vores bord, og som er afgørende for, at patienten

behandles korrekt og kommer det rigtige sted hen i sundhedsvæsenet. Et ønske til overenskomsten er ligeledes, at foden sættes ned for den flod af uaf-talte opgaver, der tilflyder os fra sundhedsvæsenets øvrige aktører. Jeg har selv nu uden fuld patientliste lange arbejdsdage, og jeg frygter, at flere opgaver vil gøre det svært at være den læge, som jeg gerne vil være,” siger hun. ”Men heldigvis opvejer glæden over realiseringen af drømmen de lange dage. Forhåbentligt bliver arbejdsdagene kortere, i takt med at jeg lærer mine patienter at kende,” tilføjer hun.

Interviewet er ved at være slut. Det ved jeg, fordi Anne Louise nu sidder med et barn på skødet, mens en anden leger med sin ballon af en gummihandske med knude på. Om lidt skal familien til pizza hos praksissygeplejersken. //